

Tárgy: Alkotmányjogi panasz indítvány Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.54/2019/10. számú másodfokú, Fővárosi Törvényszék 5.B.1528/2017/52. számú elsőfokú ítéletek, a Kúria Bfv.III.553/2017/8. számú végzés, valamint a Btk. 314. § 4. bekezdés f, és h, pontjának megsemmisítésére.

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK	
KOMASZÁM	
KEZDŐIRATON:	
Postán / Gyűjtőposta / Személyesen / E-mailen / Faxon	
Érkezett:	2019-06-26
PÉLDÁNY:	IV
MELLÉKLET:	KÖZTÜK
FOLAJSTROMSZÁM:	
UTÓIRATON:	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Póka László (lakhely: [REDACTED]) indítványozó, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény 26. § 1. bekezdése és 27. §-a alapján az alábbi alkotmányjogi panasz indítványt terjesztem elő.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a tárgyban megjelölt ítéletekben és végzésben, valamint törvényben foglalt alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azokat semmisítse meg, mivel sértik az Alaptörvény B. cikk (1) bekezdését, Alaptörvény IX. cikk (1) és (2) bekezdését, továbbá az Alaptörvény II. cikkét, az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdését, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (2) bekezdését, I. cikk (1), (2) és (3) bekezdését.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
IV / 1 176 - 0 / 2019	
Érkezett:	2019 JÚL 10.
Példány:	1
Melléklet:	13 db
Kezelőiroda:	[Signature]

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

Korábbi Alkotmányjogi panaszaink tapasztalatai alapján – ahol már a befogadhatóság vizsgálata közben elutasításra kerültek a panaszok - az alábbiakat adom elő.

Korábban is mindegyik panaszunkban és jelen ügyben is egyértelműen alapvető jogaink sérelmét jelöltük meg, melyek a bírósági eljárásokban sérültek.

Jelen Alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybíróság honlapjáról letölthető mintabeadványok pontjai alapján készítettem, és tartalma, alapjogi hivatkozásai megegyeznek mások által más ügyben benyújtott, és befogadott panaszok hivatkozásaival. Pont úgy, mint azokban az ügyeinkben, amik korábban már a befogadhatósági vizsgálatok körében elutasításra kerültek.

Kifejezetten sérelmesnek és hátrányos megkülönböztetésnek tartom, ha jelen beadványt a befogadhatósági vizsgálat körében a korábban általam is benyújtott panaszokhoz hasonlóan az alapjogi érintettség hiányára tekintettel, vagy más nem igazolható okra való hivatkozással elutasítanák annak ellenére, hogy az alapjogi hivatkozásokat más – befogadott – panaszokkal szinte megegyezően tartalmazza, valamint a panasz felépítése is hasonló.

Jelen panasz semmiképpen nem tekinthető – és nem is volt szándékom arra – egy újabb szintű bírósági jogorvoslatnak.

Jelen beadványban nem szakjogi és nem törvényértelmezési kérdéseket vitatok.

Kérelmem kifejezetten arra irányul, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg, hogy a panaszolt ítéletekben a bíróságok megsértették:

- **A normavilágosság elvét (B, cikkből levezethető)**
- **A véleménynyilvánításhoz való jogot (IX. cikk)**
- **Az emberei méltósághoz való jogot (II. cikk)**
- **A törvény előtti egyenlőséghez, és az egyenlő bánásmódhoz való jogot (XV. cikk)**
- **A független bírósághoz, és pártatlan eljáráshoz való jogot (XXVIII. cikk)**
- **Az alapvető jogok tekintetében, legfeljebb a szükségesség és arányosság mértékében történő korlátozhatóság elvét (I. cikk)**

Bízom benne, hogy nem járunk úgy, mint az eddigi, a békés véleménynyilvánításaink körében meghozott bírósági döntések felülvizsgálatainál. – Mármost, hogy befogadás nélkül elutasítják, mint tették ezt a korábban benyújtott hat esetben, amiből az első ismert ügyvéd, jogvédő szervezet adta be. Az érdekesség az, hogy van egy hetedik, személyemet is érintő Alkotmányjogi panaszunk is, melyet befogadtak, pedig ugyan azon jogvédő szervezet ugyan azon ügyvédje nyújtotta be. Így a hivatkozásai is hasonlóan vannak felépítve.

Már majdnem arra gondoltunk, hogy Dr. Bitskey Botond főtitkár valamiért orrol ránk, amikor örömmel nyugtáztunk, hogy az utóbb említett panaszunkat befogadták.

Azt is le kell szögeznünk, hogy mindegyik korábbi és jelenleg panaszolt ügyünkben egyértelműen Alaptörvény-ellenesek voltak az ítéletekben foglaltak, és ennek alapján a véleménynyilvánítási szabadságát abszolút mértékben figyelmen kívül hagyva, illetve annak tartalmát önkényesen szűken értelmezve állapították meg kérelmezők büntetőjogi, szabálysértési felelősségét, illetve azt, hogy birtokot sértettek.

Álláspontom szerint a jelen ügyben panaszolt jogerős ítélet – mint ahogyan a korábban panaszolt döntések is - sértik az Alaptörvényben biztosított jogaimat, ugyanis súlyos szankciókkal sújt, holott az Alaptörvény biztosította véleménynyilvánítási szabadságommal éltem a devizahitelek érvénytelenségének és az ország diktatúrába sodródásának ténye miatti véleménynyilvánításaim során.

Jelen ügyben egyértelműen, bár kétségkívül különleges, ironikus és időnként meghökkentő formában nyilvánítottam ki a véleményemet. A véleménynyilvánítások a pénzügyi és politikai hatalom által éveken át tartó kifosztás, a megoldás elmaradása, valamint azért történtek, mert a politikai hatalmat gyakorlók nem állnak szóba a kifosztottakkal, miközben a pénzügyi szervezetek képviselőivel sorozatosan lepaktáltak. Az ügyben felrótt véleménynyilvánításaim célja az is volt, hogy az akkor még alig tetten érhető, – de mára már közismerten megvalósult – a sajtó politikai hatalom általi befolyásolása és bekebelezése.

Más ügyeinkben is békés véleménynyilvánításhoz való jogunk sérült, ezt jeleztük is a panaszunkban, és mégis azok, befogadás nélkül elutasításra kerültek a fent is írtak szerint.

Az indítványozói jogosultság igazolása

A panaszolt ítélettel érintett eljárásban vádlottként szerepelek.

A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A tényállás már az első bírósági aktusnál 2013. szeptember 18. napján a nyomozási bírói eljárásban gyakorlatilag tisztázott volt. Az elmúlt hat évben a 9 bíróság előtt folyó eljárásokban új, terhelő bizonyítékok nem kerültek felszínre.

Ugyan abban az országban, ugyanazon törvények szerint, ugyan azon tényállás tekintetében mégis a korábban hat bíróság által egyformán bűncselekményként nem értékelt cselekvések, a hetedik bíróság szerint mindenképpen kimerítettek valamilyen bűncselekményt. A nyolcadik bíróság egy köztes megoldással – engedve a Kúria utasításának - egy kisebb súlyú bűncselekményt állapított meg. A kilencedik bíróság a korábbi hat bíróság döntésével és részletes indoklásával ellentétesen terrorcselekmény elkövetésével fenyegetése büntettének minősítette a felrótt cselekményeket.

Bírósági döntések az ügyben

1. 2013. szeptember 18. napján a Budai Központi Kerületi Bíróság a 13.Bny.1283/2013/2. számú végzésben az alapos gyanú fennállásának hiánya miatt elutasította az előzetes letartóztatás iránti ügyészi indítványt. (1. melléklet)

A Bíróság indoklásában kiemelte, hogy a cselekmény nem alkalmas a döntéshozók befolyásolására. Nem az volt a célom, hogy kényszerítsem az állami döntéshozókat, tettem nem veszélyes a társadalomra, mert célom a figyelemfelhívás volt elsősorban a média előtt, és a figyelemfelhívásnak különböző módjai is lehetnek.

2. 2013. szeptember 30. napján a Fővárosi Törvényszék 31.Bnyf.12215/2013/3. számú végzésében jóváhagyta az előző végzést. (2. melléklet)

A Törvényszék kifejtette, hogy – az ügyészség álláspontjával ellentétben – a védett érték nem az állami szervek befolyásmentes cselekvőségéhez fűződő társadalmi érdek, hanem az állami szervek kényszermentes cselekvőségéhez fűződő társadalmi érdek. A tényállás megvalósulásához elengedhetetlen, hogy a kilátásba helyezett rongálásnak alkalmasnak kell lennie arra, hogy a döntéshozókat kényszerítse.

A felrótt cselekvés arra volt alkalmas, hogy figyelemfelhívást, és média nyilvánosság elérését valósítsa meg a devizahitelezés kapcsán.

3. 2014. szeptember 11. napján a Fővárosi Törvényszék – mint elsőfokú bíróság - 24.B.1084/2014/4. számú végzésével tanácsulésen megszüntette a büntető eljárást. (3. melléklet)

A Törvényszék megállapította, hogy a felrótt cselkemény nem alkalmas a döntéshozók intézkedéseinek kiváltására, cselekvési szabadságának befolyásolására, az állami szervek kényszerítésére.

Az indoklásban felvetette a Törvényszék, hogy a Btk. 316. § 4. bekezdésében felsorolt rongálás bűncselekménye jog-dogmatikai aggályokat vet fel, mivel a rongálás nem szermély elleni bűncselekmény.

A Törvényszék megállapította, hogy más bűncselekményeket sem vet fel a terhemre rótt cselkemény. Példaként említette, hogy a kényszerítés sem jöhet szóba.

4. 2015. január 15. napján a Fővárosi Ítéltábla – mint másodfokú bíróság - a 3.Bf.359/2014/3. számú végzésével hatályon kívül helyezte az előző végzést, és új eljárásra utasította a Fővárosi Törvényszéket. (4. melléklet)

Az Ítéltábla megállapította, hogy a terrorcselekmény elkövetésével fenyegetés bűncselekmény (Btk. 316. §) megállapításához követelést kell megfogalmazni, és nem teljesítés esetére kell kilátásba helyezni a terrorcselekmény elkövetését. Kiemelte, hogy ezt a cselkeményt kizárólag szándékosan, célzatra figyelemmel, egyenes szándékkal lehet elkövetni.

Gyakorlatilag egyetértett azzal, hogy nem követtem el a vád szerinti bűncselekményt.

Gyakorlatilag az új eljárásra kötelezés okát az Ítéltábla abban látta, hogy az elsőfokú bíróság nem indokolta részletesen, hogy miért nem merítette ki szélesebb körben a vádtól eltérés lehetőségét. Itt példaként említette a Btk. 338. §-ban szabályozott közveszéllyel fenyegetés büntetettét.

5. 2015. június 2. napján a Fővárosi Törvényszék – mit elsőfokú bíróság – a második tárgyaláson a 25.B.228/2015/13. számú ítéletében a felrótt bűncselekmény alól felmentett. (5. melléklet)

A Törvényszék megállapította, hogy a felrótt cselekvések nem voltak alkalmasak állami szerv kényszerítésére. A Törvényszék szerint is a céloom legfeljebb a széles körű figyelemfelhívás lehetett.

Kiemelte a Törvényszék a fentiekén kívül, hogy tettem nem volt veszélyes a társadalomra.

A Törvényszék a közveszéllyel fenyegetés büntetettének és más bűncselekmények elkövetésének lehetőségét sem látta. Ezt részletesen indokolta.

6. 2016. szeptember 29. napján a Fővárosi Ítéltábla – mint másodfokú bíróság – a 3.Bf.215/2015/7. számú végzésével helyben hagyta az előző végzést. (6. melléklet)

Az Ítéltábla részletesen indokolta, hogy a felrótt cselekvések mi okból nem voltak alkalmasak egyetlen büntetőtörvénykönyvi tényállás megállapítására sem.

Kifejtette, hogy mi hiányzott a cselekvésekből a terrorcselekménnyel fenyegetés esetében és a közveszéllyel fenyegetés esetében is.

7. 2017. október 17. napján a Kúria - felülvizsgálati eljárásban – a Bfv.III.553/2017/8. számú végzésével hatályon kívül helyezte az előző döntéseket, és új eljárásra kötelezte az elsőfokú bíróságot. (7. melléklet)

A Kúria a döntés indoklásában a 88. pontban kifejtette, hogy amit én tettem, nem maradhat büntetőjogi megítélés nélkül. Korábban azt részletezte, hogy erőszakról beszéltem, és erőszakot helyeztem kilátásba.

A későbbi pontokban a Kúria kifejtette, hogy milyen büntető tényállások közül válogathatnak részemre az eljáró tanácsok a megismételt eljárásban.

Egyértelművé tette, hogy más lehetőség nincs a megismételt eljárásban, mint hogy engem megbüntessenek.

Ilyen határozott útmutatás vagy parancs után mi mást tehettek volna az alsóbb fokú bíróságok, mint kerestek valamilyen büntetőjogi megítélést.

Annak ellenére is nehéz lett volna kibújni a Kúria utasítás alól, hogy a Kúria több helyen a korábban pontosan megállapított tényállást tévesen idézte, illetve a levelek és videó szövegekörnyezetéből az ügyészség felülvizsgálati indítványa szerint önkényesen kiragadott részleteket.

8. 2018. november 23. napján, a 6. tárgyaláson, a Fővárosi Törvényszék – mint elsőfokú bíróság – a 5.B.1528/2017/52. számú ítéletében közveszély okozás előkészület (Btk. 322. § 4. bekezdés) bűntettében bűnösnek talált, a terrorcselekmény elkövetésével fenyegetés bűntettében felmentett. (8. melléklet)

A Törvényszék részletesen indokolta, hogy miért nem merítette ki a cselekvésem a vádiratban kívánt bűncselekményt. De – mivel választani kellett valamit a Kúria parancsa szerint – megállapította a fent említett bűncselekményt.

Az ítélet ellen a védőm, én magam és az ügyészség is fellebbezett.

9. 2019. április 25. napján a Fővárosi Ítéltábla – mint másodfokú bíróság – az 1.Bf.54/2019/10. számú ítéletével az előző ítéletet megváltoztatta. Terrorcselekmény elkövetésével fenyegetésben állapított meg bűnösséget.

Álláspontom szerint indokolási kötelezettségének nem tett eleget, mivel nem indokolta meg, hogy milyen tények bizonyítják, hogy a törvényi tényállás megvalósult. (9. melléklet)

Ezzel szemben a levelek és videó szövegekörnyezetéből önkényesen kiragadott részleteket. Azok egészét és célját nem értékelte annak ellenére, hogy a célzatra vonatkozó vádlotti vallomást megcáfoló bizonyíték nem került felszínre az eljárások során. A vádlotti nyilatkozatokat csupán az ügyészségek cáfolták, feltételezésekre alapozva.

Az Ítéltábla a Kúria parancsát követve, de döntése indokairól nem számot adva mellőzte az általam megvalósított közlések véleménynyilvánításként értékelésétől való eltérést. Ezzel nem tett eleget az indokolási kötelezettségének.

Tényállás

2013. évben ismert véleménynyilvánító voltam a [REDACTED] (devizahiteles) társadalmi probléma megoldása érdekében felszólalók között.

Több alkalommal szerveztem tüntetést és vettem részt mások által szervezett tüntetéseken a témában. Sok alkalommal szólaltam fel szóban az ügyben, és több alkalommal fejeztem ki a véleményemet más módon is.

Ilyenek voltak többek között pénzintézetek kirakatain állami intézményeken elhelyezett vélemények kiragasztása, politikusok és bankvezérek háza előtti tüntetések, bankokban és bankok előtti látványos véleménynyilvánítások.

Több alkalommal vettem részt politikai, önkormányzati és lakossági fórumokon felszólalóként is. Tevékenyen részt vettem megbeszéléseken, ahol politikusok, állami és nem állami pénzügyi szakértők tanácskoztak a témában.

Több alkalommal írtam levelet – az ügyészség által írnál sokkal több alkalommal – állami és önkormányzati döntéshozók részére, politikusok részére hivatali címükre, mely levelekben az intézkedések fontosságára és sürgősségére hívtam fel a figyelmet. Volt olyan eset, ahol párbeszéd is kialakult.

Ismert kritikusa voltam és vagyok ma is a bankokat támogató politikai rendszernek és az embereket becsapó bankrendszernek.

2013. szeptemberében előbb egy három napos éhségsztrájkot szerveztem a miniszterelnök háza elé, majd egy provokatív kormányzati megnyilatkozást követően ezt hosszabb időre bejelentettem, amit a rendőrség tudomásul vett.

Ezen sátorozás alkalmával több videóriport készült velem és a tüntetésen résztvevőkkel. Az egyik ilyen – több kamera által is rögzített – esemény során többek között kijelentettem, hogy 2013. szeptember 17. napján reggel 7 órakor betörök egy bankkirakatot az Oktogon téren.

Célom ezzel a kijelentéssel az volt, hogy nagyobb sajtónyilvánosságot kapjon a bankok előtti tüntetés.

A nyilatkozat többször vágott formában, felkerült a Youtube videómegosztó felületre.

A vádirattal ellentétben a vágásról és arról, hogy milyen kísérőfelirattal készült a videó, előzetesen nem volt tudomásom.

Mivel a cenzúrát és a sajtószabadság ilyen jellegű korlátozását is ellenzem, így nem kértem változtatást sem a vágásban, sem a videó szövegezésében. Ettől függetlenül a videó tartalma és a felirata nem teljesen tükrözte a mondanivalómat és véleményemet.

Mielőtt kiderült volna, hogy 2013. szeptember 17. napján reggel 7 órakor mi történt volna valójában az Oktogon téren, a rendőrség 2013. szeptember 16. napján az esti órákban letartóztatott és két napig őrizetben voltam.

Ezt követően megindult ellenem a fent részletezett büntető eljárás.

Jogorvoslati lehetőség kimerítése

A Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.54/2019/10. számú ítélete kizárja a további fellebbezés lehetőségét, így rendes jogorvoslatnak nincs helye.

Kúria felülvizsgálati indítványt nem adtam be.

Benyújtási határidő

A Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.54/2019/10. számú ítéletét 2019. május 20. napján vettem kézhez, így a jelen panaszt határidőben nyújtom be.

Az eljárásban támadott jogszabályi rendelkezés alkalmazása (AB tv. 26. § 1. bekezdés)

A Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.54/2019/10. számú ítéletében a bűncselekmény megállapítását a Btk. 314. § 1. bekezdés a, pont, 4. bekezdés f, és h, pontjára alapította.

Álláspontom szerint a Btk. 314. § 4. bekezdés f, és h, pontjai sértik az Alaptörvény B, cikkéből levezethető normavilágosság elvét a lenti indoklás szerint.

A bírói döntést befolyásoló alapjogsérelmek (AB tv. 27. §)

A panaszolt bírói döntésben és eljárásban az alábbiakban felsorolt alapvető jogaimat sértették meg.

Alaptörvény B, cikk (1) Magyarország független, demokratikus jogállam.

Alaptörvény IX. cikk (1) Mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához.

(2) Magyarország elismeri és védi a sajtó szabadságát és sokszínűségét, biztosítja a demokratikus közvélemény kialakulásához szükséges szabad tájékoztatás feltételeit.

Alaptörvény II. cikkét, Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.

Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdését, (1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy

társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (2) bekezdését, (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(2) Senki nem tekinthető bűnösnek mindaddig, amíg büntetőjogi felelősségét a bíróság jogerős határozata nem állapította meg.

I. cikk (3) bekezdését, (1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.

(2) Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.

(3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

Az alapjogsérelmek részletes indoklása

Törvényi rendelkezés megsemmisítése és- vagy kizárása a panaszolt eljárásból

Alaptörvény B, cikk (1) bekezdés Magyarország független, demokratikus jogállam.

Kiemelem, hogy itt nem általában a jogbiztonságra, mint elvont fogalomra hivatkozom, hanem a következő bekezdésben írt Alkotmánybíróság által levezetett normavilágosság elvére.

Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény B cikk (1) bekezdése szerinti jogállamiság részét képező jogbiztonság követelményéből vezeti le a normavilágosság elvét. A 26/1992 (IV.30.) AB határozatában elvi érveléssel mutatott rá arra, hogy „a világos, érthető és megfelelően értelmezhető normatartalom a normaszöveggel szemben alkotmányos követelmény.” Több korábbi határozatában kimondta: „a normavilágosság sérelme miatt az alkotmányellenesség akkor állapítható meg, ha a szabályozás a jogalkalmazó számára értelmezhetetlen, vagy eltérő értelmezésre ad módot, [...], illetőleg a normaszöveg túl általános megfogalmazása miatt teret enged a szubjektív, önkényes jogalkalmazásnak.” [31/2007 (V.30.) AB határozat; ABH, 368, 378; 769/D/2009 AB határozat]

A fent kifejtettek alapján a normaszöveg túl általános, valamint a Btk. más helyén fellelhető besorolás sérti a jogbiztonság (normavilágosság) követelményét. A jogbiztonság követelménye - az alapjog érvényesülése érdekében - a sérelmezett törvényhely pontosabb és részletesebb meghatározását kívánná meg.

Az AB tv. 26. § 1. bekezdése alapján kérem megállapítani, hogy a Btk. 314. § 4. bekezdés f, és h, pontjai sértik az Alaptörvény B, cikkéből levezethető normavilágosság elvét.

A hivatkozott törvényhely alapján azon bűncselekmények elkövetése merülhet fel terrorcselekmény elkövetése kapcsán, melyek többek között személy elleni erőszakos bűncselekmények. Ezzel szemben a törvényhely 4. bekezdésének felsorolásában az f, pontban a közveszély okozása [322. § (1)-(3) bekezdés], valamint a h, pontban a rongálás [371. § (1)-(6) bekezdés] bűncselekmények is szerepelnek.

Ezzel szemben a Btk. értelmező rendelkezési között, a 459. § 26. bekezdésében a személy elleni erőszakos bűncselekmények között nem szerepel egyik fenti bűncselekmény sem, holott 459. § úgy kezdődik, hogy „E törvény alkalmazásában”.

Nehezen értelmezhető, hogy a Btk. alkalmazásában megjelölt besorolást a Btk. más rendelkezése felülírja.

Azt is meg kell jegyezni, hogy a terrorcselekmény törvényhelynél felsorolt más bűncselekmények szerepelnek az értelmező rendelkezések személy elleni erőszakos bűncselekményei között.

Az is furcsa helyzetet teremt, hogy a Btk. 459. § 26. bekezdésében személy elleni erőszakos bűncselekmények között fel van sorolva a Btk 314. § szerinti Terrorcselekmény elkövetése, mely bizonyos esetekben csak akkor valósul meg, ha olyan cselekmény valósul meg, mely személy elleni erőszakos, de ezek egy része a személy elleni erőszakos bűncselekmények között nem nyert elhelyezést.

Itt érdemes kitérni arra, hogy én maga is megérteném, ha csak én, mint laikus jogalany nem érteném.

De a panaszolt eljárásban a 3. bírósági aktusban a Fővárosi Törvényszék – mint elsőfokú bíróság - 24.B.1084/2014/4. számú végzésében felvetette, hogy a Btk. 316. § 4. bekezdésében felsorolt rongálás bűncselekménye jog-dogmatikai aggályokat vet fel, mivel a rongálás nem személy elleni erőszakos bűncselekmény.

Ezzel mindenképpen igazolást nyert, hogy bizonyos aggályos az említett törvényhely az Alaptörvény B, cikke értelmében.

Ezen kívül a normavilágosság elvét sértő tényre ad bizonyosságot az is, hogy az eljárásban többször felmerült azon kérdés, hogy milyen mértékű rongálás, milyen tulajdon megrongálása vetheti fel a terrorcselekmény büntetettét.

Az is előfordulhat, hogy a Btk. 314. § ezen kikötése nem felel meg az Európai Unió szabályozásának.

Erre ad okot az alábbi nyilatkozat is:

„Azt, hogy mit kell terrorcselekménynek minősíteni, az Európai Unió egy 2002-es kerethatározata írta elő a tagállamoknak. Gellér Balázs büntetőjogász szerint viszont a magyar szabályozás jóval túlszaladt azon, amit az unió kért, ezért is történhet meg, hogy nálunk egy egyszerű rongálás is - mint például a kirakatüveg betörése - terrorcselekménynek számít, miközben az unió sokkal tágabban, megengedőbben értelmezte a rongálást. A kerethatározatban ugyanis ahhoz, hogy terrorcselekménnyé váljon, a rongálásnak olyan mértékűnek kell lennie, ami veszélyezteti mások életét, vagy jelentős gazdasági kárt okoz.”

Amennyiben nem felel meg az Uniós normáknak a törvényi kikötés, úgy nem alkalmazható jelen ügyben.

A fentiek alapján kérem megsemmisíteni, és-vagy kizárni a panaszolt eljárásból a törvényhely alkalmazását.

Alapjogselelmek, melyek a döntés megsemmisítését indokolják

Alaptörvény B, cikk (1) Magyarország független, demokratikus jogállam.

A fentebb már említett normavilágosság elvét sértő tényre ad bizonyítékot az a tény is, hogy korábban hat különböző bíróság részletes indoklás mellett nem látott lehetőséget arra, hogy bűncselekményt állapítson meg, vagy az alapos gyanú fennállását megállapítsa.

Majd jött egy hetedik bíróság, aki ugyan azon tényállás és bizonyítékok mellett bűnt kiált, és négy év elteltével utasítja az alsóbb bíróságokat, hogy ítéljenk el.

Hogyan lehetne jogbiztonság, ha a jogalkalmazók is ellentétesen alkalmazzák a törvényeket?

A legutóbbi ítéletáblai indoklásban olvashatjuk az 5. oldalon, hogy jelen büntetőügyben nem kell választ adni a [REDACTED] végrehajtásokkal, kilakoltatásokkal kapcsolatos társadalmi problémákra.

Ez ellentétes azzal a jogirodalmi állásponttal is, amely szerint az alapjogok érvényre juttatásának különösen ott van helye, ahol az egyén gazdasági vagy valamilyen más társadalmi hatalmat képviselő másik magánjogi jogalannyal kerül kapcsolatba (Kovács Krisztina, Emberi jogaink – magánjogi jogviszonyokban, Fundamentum, 1998. 4. szám, 85.o.; Sonnevend Pál, Az alapjogi bírászkodás korlátai, Fundamentum, 1998. 4. szám, 82.o.).

Az állam feladata pontosan az, hogy a kiszolgáltatott helyzetben lévő polgárokat megvédje a hatalmukkal visszaélő bankoktól. Akár úgy is, hogy a véleménynyilvánítás szabadságának biztosításával teret ad a tiltakozásnak.

Amennyiben az állam nem védi meg a polgárokat, és teret sem enged a vélemény nyilvánításának, vagy azokat büntetőjogi eszközökkel elvont fogalmakra alapozva korlátozza, akkor nem beszélhetünk demokratikus jogállamról.

A jogállamiság legfontosabb következménye, hogy a törvény által meghatározott korlátozó törvényi tényállási elemeket az alapvető szabadságjogok gyakorlói esetében a lehető legmegszorítóbban értelmezze.

Nincs helye kiterjesztő értelmezésnek a véleménynyilvánítók terhére, hiszen minden apró lépés a korlátozó kiterjesztések irányába a szabadságjogokból vesz el, azok érvényesülési területét szabja szűkebbre.

Ezen helytelen kiterjesztés érhető tetten az ítéletekben. Különösen a legutóbbi ítéletáblai ítéletben és kúriai végzésben.

Történik ez a tettenérés akkor, amikor az egyes egységes cselekvésekből – levelek, videó – kiragadnak szövegrészeket, és azokat a részleteket állítják be bűnös megnyilatkozásokként. De ha logikusan egyben nézzük bármelyik önálló cselekvést, – levelek egyenként, videó – akkor egyértelműen látszik a véleménynyilvánítási szándék és a levelek, vagy videó végén befejezett cselekvésként is kizárólag ez értékelhető. A cselekvést nem lehet befejezettnek tekinteni egy-egy mondat végén, ha a levél vagy videó van tovább is.

Mint ahogyan a videóban megnyilvánuló véleménynyilvánítás is kizárólag néhány nappal később, 2013. szeptember 17. napján 7 órakor ért volna véget, ha a rendőrség nem lép közbe az otp feljelentése alapján.

Ebből az is következik, hogy a véleménynyilvánító terhére iratellenesen megváltoztatta az ítélőtábla azt a tényt is, hogy a hatóság közbelépését vonta maga után a cselekvésem. Nem a cselekvésem, hanem az ország akkor még leggazdagabb embere által elnökölt bank feljelentése vonta maga után a hatóság közbelépését.

És itt már el is jutottunk ahhoz, hogy egy gazdasági hatalmat gyakorló magánféllel került kapcsolatba az alapjoggyakorlás. És úgy tűnik, hogy az állam, a hatóságain keresztül egy erőfölényével visszaélő piaci szereplő érdekében korlátozta a véleménynyilvánítás szabadságát, súlytalan indokkal és a cselekvés kiforgatásával.

Akcióm semmiképpen sem sorolható jogsértő cselekmények körébe, hanem alapvető szabadságjogom körében véleménynyilvánítási szabadságom gyakorlásának tekinthető. Nem a szabadságjogok gyakorlása, illetve az annak érdekében, az élénk, szenvedélyes társadalmi viták folytatásának, az ezzel összefüggő szabadságjogoknak az elnyomása, elfojtása tehát a jogi szabályozás célja, hanem épp ellenkezőleg, ennek védelme.

Az Alaptörvény B. cikk (1) bekezdése szerinti jogállamiságnak való megfelelés - immár tartalmi értelemben - magában foglalja az Alaptörvény valamennyi rendelkezésének egyidejű érvényesítésülését, beleértve ebbe az emberi jogok tiszteletben tartását és védelmét is.

Az Alkotmánybíróság - a jogállam-értelmezés keretében - erről a következőképpen vélekedett:

Az államszervezet akkor működik demokratikusan, ha a demokratikus jogállamiság és az ahhoz szorosan kapcsolódó alkotmányos rend fenntartása és működtetése alapvető követelményként magában foglalja a szabadságjogok tiszteletben tartását és védelmét. Egy szabadságjog megsértése ugyanolyan súlyú indok lehet az államszervezet demokratikus működése zavarának megállapítására, mint az intézmények tevékenységének fennakadása. [36/1992. (VI. 10.) AB határozat, ABH 1992, 207., 209.]

A történelmi tapasztalatok világítanak rá arra, hogy milyen lényeges jog a véleménynyilvánítás szabadságáé. Az Alkotmánybíróság a 30/1992 (V.26.) határozatával tett kísérletet arra, hogy jogi természetét definiálja. Az Alkotmánybíróság szerint a véleménynyilvánítás szabadságának kitüntetett szerepe van az alkotmányos alapjogok között. "Anyajoga" többféle szabadságjognak, az ún. "kommunikációs" alapjogoknak. Ebből eredő külön nevesített jogok a szólás és a sajtószabadság, amely

utóbbi felőleli valamennyi médium szabadságát, továbbá az informáltsághoz való jogot, az információk megszerzésének szabadságát. Tágabb értelemben a véleménynyilvánítási szabadsághoz tartozik a művészi, irodalmi alkotás szabadsága és a művészeti alkotás terjesztésének szabadsága, a tudományos alkotás szabadsága és a tudományos ismeretek tanításának szabadsága.

Itt fontos kiemelni, hogy a különleges eszközökkel megvalósított véleménynyilvánítások egyik célja pontosan a fentebb az AB által is említett informáltsághoz való jog, az információk megszerzésének szabadsága, mely már akkor, hat éve (2013-ban) is politikai hatalom által erősen korlátozott jog volt. Így a cselekmények büntetőjogi eszközökkel való korlátozása, az elzárásom, nem csak az én személyemet érintették alapjogi szempontból hátrányosan, hanem a társadalom minden tagját.

Így még súlyosabb korlátozásnak tekinthető jelen büntető eljárás.

Az eszmék, nézetek szabad kifejtése, a mégoly népszerűtlen vagy sajátos elképzelések szabad megnyilvánulása a fejlődni képes és valóban eleven társadalom létezésének alapfeltétele.

Nyilván ez az, ami nem tetszik a diktatúrát építő politikai és pénzügyi hatalomnak.

Itt jutunk el egy szintén nagyon fontos alapjogi sérelemhez, ami nyilvánvalóan hatással volt a panaszolt eljárás kimenetelére.

Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (2) bekezdését, (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(2) Senki nem tekinthető bűnösnek mindaddig, amíg büntetőjogi felelősségét a bíróság jogerős határozata nem állapította meg.

Kezdjük a független és pártatlan bírósággal

Jelen pillanatban – és ez így volt már 2013-ban is - a magyar bíróságok nem tekinthetők függetlennek, és egyes bírók nem tekinthetők pártatlannak.

A függetlenség hiányát támasztja alá, hogy:

- Az Országos Bírói Hivatalt egy kormánypárti politikus felesége vezeti évek óta, aki ellen számtalan eljárást kezdeményeztek.
- Ezen eljárások nagy részét Bírók kezdeményezték, valamint a hivatalát ellenőrizni hivatott OBT.
- Bírálókat érték már bírókat tömörítő egyesület részéről is.
- Nagy számban érhető tetten, hogy civilek is felszólalnak az OBH vezetője és az őt támogatók tevékenysége ellen.
- Nemzetközi szinten is egyre több bíráló érzi a magyarországi bíróságok hatalmi befolyásolását.
- Az EU bizottságának a figyelmét is felkeltette a jogállamiság hiánya Magyarországon.

Egyes bírók pártatlanságát támasztja alá, hogy:

- Magam is az OBH elnökének romboló tevékenysége, a bíróságok fideszes irányításának megszüntetése, a Kúriai főbírók bankpártisága ellen szólaltam fel különösen a kúriai végzés meghozatalát megelőző időben.
- Nehéz elképzelni a tények tükrében, hogy nem volt hatása a hatalommal szembeni határozott, és gyakran igen különleges módon kinyilvánított véleményemnek arra, hogy hat bíróság felmentő döntése után a fent említett döntések szülessenek.

A függetlenség és pártatlanság hiányát együtt az támasztja alá, hogy miután hat különböző bíróság a bűnösség, vagy alapos gyanú fennállását nem állapította meg, a kúriai tanács bűnösség megállapítására utasította a bíróságokat.

A fentiek alapján nem teljesült azon alapvető jogom, hogy ügyemet független és pártatlan bíróság bírálja el.

Tisztességes tárgyalás hiánya

A tisztességes tárgyaláshoz való jogom sérülése három esetben volt számomra tetten érhető az eljárásokban.

1. A védelem tanúit nem hallgatta meg a bíróság.
 - a. Az eljárás során többször indítványoztam mentő tanúk meghallgatását. Ezeket az indítványaimat sorra elutasították. [REDACTED] s meghallgatása az ügy szempontjából annak bizonyítása miatt fontos, hogy kiderüljön, a cselekményem alkalmatlan volt arra, hogy kényszerítse a döntéshozókat.
 - b. Az Emberi Jogok Európai Egyezménye 6. cikk 3. bekezdés d. pontja alapján akkor tisztességes egy tárgyalás, ha a mentő tanúk kihallgatást is biztosítják.
 - c. **Mivel ez ebben az eljárásban nem történt meg, így a tisztességes tárgyaláshoz való jogom megsértése miatt az ítéletet meg kell semmisíteni.**
2. A legutolsó ítéletábrai eljárásban nem hagyta a tanács elnöke elmondani az általam tervezett védekezést. Az ítélet 3. oldalán meg is említik, hogy ismétlésekbe bocsátkoztam. Többször félbeszakított, majd megfenyegetett, hogy nem engedi elmondani, amit akarok. Ez azért is aggályos, mert természetes, hogy ilyen súlyos ügyben és ilyen hosszas eljárásban, nem hivatásos jogalkalmazóként nem minden megy olyan professzionálisan, mint egy ügyvédnek. Az már egy másik kérdés, hogy a védekezésem kifejtése kezdetén kértem a tárgyalás jegyzőkönyvének megküldését, és igazolást a jelenlétemről, de ezeket a mai napig nem kaptam meg. Kérem, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság utasítsa az Ítéletábrát ezek pótlására. A jegyzőkönyvre szükség lehet az esetleges nemzetközi eljárás során.
3. Indokolási kötelezettség elmulasztása az utolsó ítéletábrai döntésben. Az Ítéletábra nem adott számot arról, hogy mi okból bontotta meg az egyes cselekvések egységét, és mi okból kezelte egy egységként a különböző cselekvéseket. Különösen izgalmas, amikor az utolsó felrótt levélben sérelmezik, hogy elküldtem a felrótt videó elérési útját. De nem említik, hogy a levélben volt egy másik videó elérési útja is, mely a miniszterelnök feleségének azon nyilatkozatát tartalmazza, miszerint a bankárok el akarják vágni a férje torkát, mert megpróbál segíteni a devizahiteleseken.

Az utóbbit az miatt is fontos jelen eljárásban is megemlítenem, mert a videón látott és hallott kijelentések – az én ügyemmel ellentétben – valóban alkalmasak a terrorcselekmény elkövetésével fenyegetés miatti gyanúra. Eddig egyetlen bíróság és ügyész sem tett feljelentést, kifejezett felhívásom ellenére sem. Pedig ez kötelességük lett volna. Háttha a Tisztelt Alkotmánybíróság megteszi!

Ezzel eljutottunk egy újabb tetten érhető alapjogi sérelemhez.

Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdését, (1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

A törvény előtti egyenlőség, az egyenlő bánásmód elvének megsértése két esetben érhető tetten.

1. A fent említett eset, amikor ellenem tesz feljelentést terrorcselekmény elkövetésével fenyegetés miatt egy piaci szereplő, akkor azonnal elindul a nyomozás. Amikor én teszek feljelentést, terrorcselekmény elkövetésével fenyegetés miatt, akkor nem történik semmi, vagy visszaír az ügyészség, hogy nem vagyok sértettje annak, ha valaki el akarja vágni a miniszterelnök torkát.
 - a. Azzal kapcsolatban, hogy nem történt semmi, a tárgyalások jegyzőkönyvei a bizonyítékok.
 - b. Az ügyészség cinikus válasza a feljelentésemre a 10. számú melléklet a bizonyíték.
2. Amikor ellenem tesz feljelentést, akkor a rendőrség azonnal ugrik, nyomoz, letartóztat, lefoglal, de ha én teszek feljelentést ellenem irányuló életellenes fenyegetés miatt, akkor hamar lezárja a nyomozást. A rendőrség szerint a „kitekerem a nyakadat” az csak egy szófordulat, egy indulati kifejezés. Ha ez így van, akkor hogyan lehet terrorcselekménnyel fenyegetés, ha azt mondom, hogy betörök egy kirakatot, vagy hogy Görögországban felgyújtottak több bankot, és ugye nem akarjuk, hogy ez itt is megtörténjen?
 - a. **Erre is szükséges választ adni jelen panaszom elbírálásakor.**
 - b. A rendőrségi határozatot 11. számon mellékelem.

Alaptörvény II. cikkét, Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.

Az emberi méltósággal kapcsolatos jogsértések az alábbiakban nyilvánultak meg az eljárás során.

Maga az a tény, hogy egy politikai és pénzügyi hatalommal szemben kritikus személyt ezen véleménye miatt koncepció eljárásban – hiszen az eljárás során bizonyítást nyert, hogy előbb került felszínre a jogi minősítés, mint a tényállás kialakítása, valamint a Kúria is megkövetelte a bíróságoktól az elmarasztalásomat – ilyen súlyos bűncselekmény miatt évekig eljárás alatt tartanak.

Az emberi méltóságot sérti, hogy miután hat különböző bíróság nem látott okot a bűnösség megállapítására, valamint az alapos gyanú fennállására, ezt követően főbírói utasításra megtörténik a nyolcadik bírósági aktusban az elmarasztalásom, amit a kilencedik bíróságon súlyosbítanak.

Sérti az emberi méltóságot az, hogy a jogerős felmentő döntést követő hat hónap nem volt elegendő, hogy az akkori védőm részére kifizessék az ügyvédi munkadíját. Ezzel szemben az elmarasztaló döntést

követően hamarabb kaptam meg a bűnügyi költség megfizetése vonatkozó felhívást, mint magát az ítéletet.

I. cikk (1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.

(2) Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.

(3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

Az Alaptörvényből következnek:

1. az egyéni véleménynyilvánítási szabadság szubjektív joga.

2. a demokratikus közvélemény kialakulásával és fenntartásával kapcsolatos állami kötelezettség.

3. szükségesség és arányosság követelménye a büntetőjogi korlátozás során, és a polgári jogok általi korlátozás során is!

A jelenleg is alkalmazandó 36/1994. (VI. 24.) AB határozat szerint az egyéni véleménynyilvánítási szabadság szubjektív joga mellett az Alkotmány 61. §-ából (jelenleg Alaptörvény IX. cikk. (1) bekezdése) következik a demokratikus közvélemény kialakulása feltételeinek és működése fenntartásának biztosítására irányuló állami kötelezettség. A szabad véleménynyilvánításhoz való jog objektív, intézményes oldala nemcsak a sajtószabadságra, oktatási szabadságra stb. vonatkozik, hanem az intézményrendszernek arra az oldalára is, amely a véleménynyilvánítási szabadságot általánosságban a többi védett érték közé illeszti. Ezért a véleménynyilvánítási szabadság alkotmányos határait úgy kell meghatározni, hogy azok a véleményt nyilvánító személy alanyi joga mellett a közvélemény kialakulásának, illetve szabad alakításának a demokrácia szempontjából nélkülözhetetlen érdekét is figyelembe vegyék. A szabad véleménynyilvánításhoz való jog nem csupán alapvető alanyi jog, hanem e jog objektív, intézményes oldalának elismerése, egyben a közvélemény, mint alapvető politikai intézmény garantálását is jelenti.

A szabad véleménynyilvánításhoz való jog a véleményt annak érték- és igazságtartalmára tekintet nélkül védi. A véleménynyilvánítás szabadságának külső korlátai vannak csak; amíg egy ilyen alkotmányosan meghúzott külső korlátba nem ütközik, maga a véleménynyilvánítás lehetősége és ténye védett, annak tartalmára tekintet nélkül. Vagyis az egyéni véleménynyilvánítás, a saját törvényei szerint kialakuló közvélemény, és ezekkel kölcsönhatásban a minél szélesebb tájékozottságra épülő egyéni véleményalkotás lehetősége az, ami alkotmányos védelmet élvez.

Az Alaptörvény a szabad kommunikációt - az egyéni magatartást és a társadalmi folyamatot - biztosítja, s nem annak tartalmára vonatkozik a szabad véleménynyilvánítás alapjoga. Ebben a processzusban

helye van minden véleménynek, jónak és károsnak, kellemesnek és sértőnek egyaránt - különösen azért, mert maga a vélemény minősítése is e folyamat terméke.

Kiemelkedő alkotmányos érdek az állami és a helyi önkormányzati feladatokat ellátó szervek, és hitelintézetek tevékenységének nyilvános bírálhatósága, valamint az, hogy a polgárok bizonytalanság, megalkuvás, félelem nélkül vehessenek részt a politikai és társadalmi folyamatokban, a közéletben.

A kifejezés szabadsága terjedelmének meghatározásához az Alaptörvény értelmezési tartományát is jelentő Emberi Jogok Európai Bírósága egyik alapvető elvének tekinthető az az érvelés, amelyet a Handyside-ügyben alkalmazott először, majd számos ügyben újra hivatkozott: „a kifejezés szabadsága a demokratikus társadalom egyik alapkövét jelenti, és a társadalmi fejlődés, valamint minden egyén önmegvalósításának egyik alapvető feltétele, és nem csupán azokra az információkra vagy gondolatokra alkalmazandó, amelyeket szívesen fogadnak, vagy amelyek tetszést vagy közönyt ébresztenek, hanem azokra is, amelyek sértőek, felháborítóak vagy zavaróak. Ezt követeli a pluralizmus, a tolerancia és a nyitottság, amely nélkül nincs demokratikus társadalom.”

A véleménynyilvánítás szabadságának korlátozása akkor lehet legitim, ha az törvényben előre szabályozott, legitim célt szolgál, a cél eléréséhez szükséges, és azzal arányos, ez áll összhangban az Emberi Jogok Európai Egyezménye 10. cikk (2) bekezdésében foglaltakkal.

A fenti alapelvek jelen eljárásban nem teljesültek. Az állam nem védte az alapvető jogaimat. Az állam az igazságszolgáltatás útján súlytalan és nem igazolt indokokkal, a közlésekből kiragadott részletek kriminalizálásával bűncselekményt állapított meg.

Bizonyítás nélkül, a közléseket mögöttes tartalommal töltötték meg.

A legutóbbi ítélet 6.-7. oldalán önmagával is ellentmondásba kerülve előbb tagadja, hogy kiemelne részleteket az egyes megnyilvánulásokról, majd idéz általa aggályosnak tartott részleteket. Ezzel az egész mondanivalót más színben tünteti fel.

A fentebb idézett „kifejezés szabadsága” elv sérül.

Az általam használt kifejezések legfeljebb sértők, felháborítók vagy zavarók lehetnek. De a véleménynyilvánítás korlátjaként semmilyen törvény nem tiltja, hogy ilyen eszközökkel éljünk.

Semmilyen törvényi tiltást nem léptem át.

Az Alaptörvény I. cikk 3. bekezdése alapján ahhoz, hogy büntetőjogi megítélés alá lehessen vonni az általam használt kifejezéseket, törvénynek kellene tiltania, hogy:

- A miniszterelnök számára megírom, hogy Görögországban felgyújtottak néhány bankot.
- A miniszterelnöktől ironikus hangvétellű levélben megkérdem, hogy itt is felgyújtak-e néhányat.
- Egy indulatos hangvétellű megnyilatkozásban kijelentsem, hogy betörök egy bankkirakatot.
- Ugyanezen a helyszínen, de a videó egy másik vágott részében kifejezem, hogy ha viktorunk leállítja a végrehajtásokat, akkor ünnepelni fogunk.

Nincsenek ilyen tiltó törvények. Így a bíróságok nem is terjeszkedhetnek túl a véleménynyilvánítás korlátait pontosan meghatározó törvényeken.

Minden ilyen túlterjeszkedés azon alapvető jogomat korlátozza, mely szerint jogom van ahhoz, hogy bármely alapvető jogom korlátozását törvény állapítsa meg, és ez a korlátozás kizárólag a szükséges és arányos mértékű legyen.

A véleménynyilvánításhoz való jog nem korlátozhatatlan alapjog. Korlátozásának igazolhatósága minden esetben az általa okozott vagy okozható sérelemtől függ: innen nézve ítélhető meg, hogy feltétlenül szükség van-e az alapjog korlátozására, és e korlátozás arányos-e az elérni kívánt céllal.

Az nem igazolható sérelem, hogy a hatalmat bitorkló csipkés lelkének nem tetszik, hogy [REDACTED] jól odamondogat a miniszterelnöknek, az ország akkor még leggazdagabb emberének, vagy a bankokkal lepaktáló főbíróknak.

Az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése értelmében a véleménynyilvánításhoz való jog tartalma más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

A véleménynyilvánítás, mint alapvető jog tiszteletben tartása jelen ügyben nyomokban sem lelhető fel. A közlés szabadságának elvont és kifacsart kriminalizálása szembe megy a demokratikus társadalom érdekeivel.

A véleménynyilvánításhoz való jog és a politikusok, bankárok, főbírók bírálhatatlanságához való igényük homályos normatartalmú rendezése mellett az in dubio pro libertate elve alkalmazandó. Az elv azt a követelményt támasztja, hogy amennyiben kétely merül fel az alapjog korlátozásának jogszerűségét illetően, az Alkotmánybíróság az alapjog védelmére keljen. {3086/2016 (IV.26.) AB határozat, Indokolás [137]; 25/2015 (VII.7) AB határozat, Indokolás [30]}. E követelmény a rendes bíróságok számára is irányadó: a homályos normatartalom mellett a véleménynyilvánításhoz való jog minél szélesebb körű biztosítását eredményező döntést kellene hozniuk.

A fentiekből is következik, hogy a demokratikus értékek figyelembevétele körében kizárólag a panaszolt döntés megsemmisítése fogadható el.

Az Alaptörvény I. cikk (2) bekezdése szerint Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait. E rendelkezés a normaalkotóra azt a kötelezettséget hárítja, hogy az alapjogokat érintően olyan szabályokat alkosson, amely az alapjog érvényesülését minél szélesebb körben biztosítsa, egyúttal az alapjog érvényesülésének határait (határköveit) a jogalkalmazó számára pontosan kijelölje.

Álláspontom szerint ezek a határok, határkövek megvannak. Az eljáró bíróságok, különösen az utolsó ítéletben a bíróságok helyezték át önkényesen ezeket a határokat.

Olyan többletkövetelményeket támasztanak egy véleménynyilvánítás keretében történő megnyilatkozással kapcsolatban, melyek nagymértékű öncenzúrára köteleznék a véleménynyilvánítót. Ez a demokratikus társadalom fejlődése szempontjából elfogadhatatlan.

Ez kizárólag a bírálattól rettegő hatalmat bitorló politikusokat, pénzügyi vezetőket, főbírókat érintené kedvezően. De ez nem lehet cél egy demokráciában.

A cél pontosan a minél szélesebb körű bírálat lehetőségének biztosítása lehet.

Az Alkotmánybíróság több határozatában is rámutatott: ha a bíróság az előtte fekvő, alapjogilag releváns ügy alapjogi érintettségére tekintet nélkül jár el, a meghozott bírói döntés alaptörvény-ellenes lesz {3/2015.(II.02.) AB határozat indokolás [21]; 30/2015.(X.15.) AB határozat, indoklás [54]; 13/2016.(VIII. 18.) AB határozat, indokolás [30]}.

Jelen ügyben a bíróságok az alapjogi érintettséget azzal söpörték le, hogy kiragadtak kriminalizálható részleteket a közlésekből, majd ezeket a kiragadott közléseket csoportosították, és ezt követően csupán ezen részletek és csoportok büntetőjogi megítélésével foglalkoztak azzal a felkiáltással, hogy ezen közlések bűncselekmények, és így nem élvezik a véleménynyilvánítás védettségét.

A véleménynyilvánítás joga természetesen konfliktusos alapjog, annak célja tipikusan egy kritikus vélemény, vagy elégedetlenség kifejezésre juttatása. A vélemény nem feltétlenül érzelem, vagy indulatmentes, éppen ellenkezőleg: fogalmi eleme, hogy ideiglenes jelleggel kellemetlenséget idéz elő, ezzel képes ugyanis felhívni a figyelmet a kommunikálni kívánt üzenetre {30/2015.(X.15.) AB határozat, indokolás [26]}.

A fent idézett AB határozat is azt támasztja alá, hogy a figyelemfelhívás természetéből adódóan akár kellemetlenséget is előidézhet. Nyugtalanossággal is járhat. Így ilyen alapon büntető ügyet kreálni egy nyilvánvalóan véleménynyilvánításokat megvalósító cselekvésekből, mindenképpen szembe megy az alapvető jogok védelméről szóló elvekkel.

Alaptörvény IX. cikk (1) Mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához.

(2) Magyarország elismeri és védi a sajtó szabadságát és sokszínűségét, biztosítja a demokratikus közvélemény kialakulásához szükséges szabad tájékoztatás feltételeit.

Mivel fentebb már a többi alapvető jog megsértésének bemutatása kapcsán részletesen kifejtettem a véleménynyilvánításhoz való jog megsértését is, így ezen alapjog megsértésének indoklásaként egy rövid összefoglalást teszek a bíróságok által kiragadott részek elemzésével.

Az ítélet 7. oldalán az alábbi kiragadást olvashatjuk:

„Nyomást gyakorolunk Önökre, illetve azokra, akikre kell” – teljesen normális szófordulat véleménynyilvánítások körében. Minden tüntetés, minden egyéb véleménynyilvánítás a gyakorlatban egy nyomásgyakorlás. A társadalom vagy a társadalmi probléma, közügyek vitatásában felszólalók

szükségszerűen nyomást gyakorolnak a hatalmat gyakorlók -jelen esetben bitorlók tetteire. Ez semmiképpen nem egyenértékű a kényszerítéssel. Nem azt írtam, hogy kényszerítjük Önöket.

Nagyon fontos, hogy a kiragadott rész a teljes levél mondanivalóját tekintve az íróiát támasztja alá.

„A támadások hatására, a bírálatok ellenére tovább folytatjuk az utcai harcot” – ha már kiragadták önkényesen ezt a részt, akkor érdemes megkérdezni, hogy ebben mi a bűncselekmény?

Ilyen alapon egy sportoló, aki harcol a győzelemért, bűncselekményt követ el?

Nem lehet, hogy csak a fidesznek és a bankároknak való megfelelés kényszere vezette a fideszes ügyészséget és fideszes bíróságokat arra, hogy ilyen elvtelen eljárási aktusokkal találjanak bűnösséget, ahol csupán egy különleges eszközzel és szavakkal megvalósított véleménynyilvánítás történt?

A 8. oldal 2. bekezdésében remekül kitűnik az, hogy az Ítélet tábla nem bizonyította, csak állította, hogy téves a feltevésem azzal kapcsolatban, hogy véleménynyilvánítás történt.

Én viszont számtalan tényt soroltam fel az eljárás során ennek alátámasztására. Ezért szakította félbe a tanács elnöke többször az előadásomat ismétlésekre hivatkozva. Azok nem ismétlések voltak, csupán a közlések véleménynyilvánítás körébe tartozását kívántam több oldalról megvilágítani. Ezt nem akarta hallani, mert már az elvárás szerint eldöntötte, hogy ezek a közlések bűncselekmények.

Már a Kúriai végzés is lesöpört minden érvet a véleménynyilvánítás tekintetében, olyan súlytalan indokkal, hogy a közlések tartalmában erőszak említése szerepel. Azt nem is akarták vizsgálni, hogy minden ilyen kifejezésnek volt egy kerete. Ami által egyértelműen a vélemény kifejezésének eszközei voltak a felrótt kifejezések is. Az egy tükör volt, mely bemutatta, hogy az akkor az orrunk előtt fejlődő diktatúra nem riad vissza semmilyen eszköztől sem a hatalma építése terén.

Sem erőszaktól sem riadnak vissza, sem az igazságszolgáltatás befolyásolásától, sem a pénzügyi manipulációtól, sem a választási csalásoktól, sem a hazugságoktól...

Bár nem követelmény a vélemény igazságtartalma a véleménynyilvánítás jogosságához, de igazam bebizonyosodott. Jelen eljárás is az egyik ilyen bizonyíték.

Természetes, hogy egy ilyen hatalom számára nem kedves, ha valaki úgy mondja el a véleményét, hogy még a saját sajtójuk sem tudja megkerülni a tudósítást. Ettől ez még a véleménynyilvánítás körébe tartozik.

A véleménynyilvánítás erőltetett kriminalizálása tetten érhető az ítélet táblai ítélet 10. oldal első bekezdésében.

Amikor nem figyel kellően a bíróság az elvárt feladatra, akkor azért felszínre kerül az igazi bírói mivoltuk. Úgy fogalmaz, hogy „mit vár el az állami szervtől”. Nem azt írták, hogy mit követel, vagy hogy mit kényszerít ki.

Úgy gondolom, hogy elvárni valamit egy állami szervtől nem bűncselekmény.

Sehol az eljárás során nem mutattak fel kényszerítő, vagy fenyegető kifejezéseket. Még úgy sem, hogy kiragadtak részleteket, majd ezeket önkényesen csoportosították.

Az ítélet 8. oldalán az Ítélet tábla maga is idézi a 7/2014. AB határozatot, mely szerint a véleménynyilvánítás korlátozásának kisebb a súlya, ha valamely elvont értékre, Pl. köznyugalomra hivatkozunk.

De a 11. oldalon, a döntésben is alkalmazott, Btk. 338. § által szabályozott közveszéllyel fenyegetést a „nyugtalanúságot kelt” kifejezéssel támasztja alá.

A terrorcselekmény elkövetésével fenyegetés körében, mint követelményt - szintén a 11. oldalon láthatjuk leírva – úgy fogalmazza meg, hogy komoly félelmet kell, hogy keltsen.

Ezzel szemben egyetlen tény vagy adat sem merült fel egyik eljárásban arra vonatkozóan, hogy bárkiben a tetteim hatására kialakult volna komoly, vagy bármilyen félelem.

Az ezzel kapcsolatos bizonyításaim sorra elutasításra kerültek. Lehet, hogy ebben a körben is megfelelési kényszer játszott szerepet. Az milyen ciki lett volna, hogy a miniszterelnököt idézik be a bíróságra. Vagy az lett volna kellemetlen, ha kiderült volna, hogy nem foglalkozik a hivatalos ímélcímére küldött állampolgári levelekkel?

Ezek a levelek – mint több alkalommal kifejtettem az eljárás során – pontosan erről szóltak. A hatalom közömbösségéről, a társadalom tagjai meghallgatásának mellőzéséről.

Ennek a véleménynek voltak kifejezési eszközei az ismert módon megfogalmazott levelek.

A 12. oldalon azt olvashatjuk, hogy a fenyegetés megítélése nem függhet attól, hogy az utóbb feltártak szerint a terheltnek módjában állhatott volna-e a fenyegetés beváltására.

Csak hogy itt nem utóbb feltártak szerint derült ez ki. Eleve lehetetlen egy olyan kirakat betörés megvalósítása, amit egy nyilvános tüntetésen rendőrök és kamerák jelenlétében bejelent valaki az időpont és hely megjelölésével.

Ha mástól nem, de ettől az egyetlen tényről vált egy különlegesen megvalósított véleménynyilvánítássá, amit terrorcselekmény elkövetésével fenyegetésnek ítélt az ítélet tábla.

Azt se felejtjük el – ha már az Ítélet tábla elfelejtette - a véleménynyilvánítás alátámasztása körében, hogy az a személy, akit bízattam, [REDACTED] papír csákányokat ragasztott a bank kirakatára.

A 12. oldalon tetten érhető, hogy amikor az én elítélésem érdekében szükséges, akkor csupán hangulati elemnek tekintenek fontos részeket a levélből, de amikor úgy kívánja a Kúria által megfogalmazott felelősségre vonási parancs, akkor én nem hivatkozhatok arra, hogy egyes részek csupán a teljes mondanivaló alátámasztására szolgálnak.

Ez a sorozatos ellentmondás is azt támasztja alá, hogy a különleges módon megvalósított, és ezáltal hatásosabb véleménynyilvánítás korlátozása a célja jelen ítéletnek.

Ide sorolható, hogy egy közismert történelmi példa – Görögországi bankfelgyújtások – említése, az ítélőtábla szerint a fenyegetés komolyságát erősíti.

Ezzel szemben a szándékom és a szöveggörnyezet is azt támasztja alá, hogy a feszült társadalmi helyzetet kívántam bemutatni.

Teljesen iratellenes, hogy konkrét helyet és időt is megjelöltem volna. Ez nem igaz. Az idő konkrét volt, de a hely egy igen nagy terület volt.

Az is iratellenes, hogy én bármikor úgy nyilatkoztam volna, hogy érmefeldobással döntjük el, hogy melyik kirakatot töröm be. Ezt a videó szerkesztője írta ki. Itt a lehetséges kár büntető értékhatárának elérése körében van jelentősége, de csupán elvi szinten.

A fentiek alapján egyértelmű, hogy a különböző megnyilatkozások mindegyike önálló véleménynyilvánítás volt.

Azokból kiragadva részleteket, majd csupán a kiragadott részleteket egy másik cselekvéssorral egyesítve bűncselekményt megállapítani, súlyos támadás a demokratikus alapjogok érvényesülése ellen.

Visszaveti a demokratikus társadalom fejlődése szempontjából elengedhetetlen társadalmi viták kialakulását.

Gyakorlatilag és a fentieket összegezve az történt, hogy a büntethetőség megállapításának célzatával, különböző cselekvésekből a bíróságok kiragadtak nagyon gonosznak tűnő szavakat, mondatokat, majd azokat az elvárt eredmény érdekében összegyűrték, és ez így egy teljesen más cselekvést eredményezett.

Ez így elfogadhatatlan. Nem is fogadom el.

Mindezekre tekintettel, álláspontom szerint az Alkotmánybíróságnak meg kell semmisítenie az alapvető jogokat sértő bírósági ítéleteket.

Adatkezelési nyilatkozat

Nyilatkozom az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 52. § (5) bekezdésére és 57. § (1a) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (II. 27.) Tü. határozat 36. § (2) bekezdésére tekintettel, hogy jelen panaszban szereplő személyes adataim nyilvánosságra hozatalához hozzájárulok.

Az ítélet végrehajtásának felfüggesztése

Jelen beadvány benyújtásával kérem a panaszolt ítélet végrehajtásának felfüggesztését az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a beadványban megfogalmazottak szerint, állítsa helyre az alkotmányos rendet, semmisítse meg ezáltal az ítéletekben foglaltakat, hiszen ezen döntések szemben állnak az Alaptörvényben deklarált jogokkal. **Így a véleménynyilvánítás szabadságával, továbbá az emberi méltósághoz való joggal, a törvény előtti egyenlőség jogával a tisztességes eljáráshoz való joggal, az alapvető jogok egymással szembeni korlátozhatóságának – érvényesülésének jogával.**

Tököl, 2019. június 23.

Kérelmem kedvező elbírálásában bízva,

Tisztelettel: Póka László

Mellékletek:

1. Budai Központi Kerületi Bíróság a 13.Bny.1283/2013/2. számú végzése
2. Fővárosi Törvényszék 31.Bnyf.12215/2013/3. számú végzése
3. Fővárosi Törvényszék 24.B.1084/2014/4. számú végzése
4. Fővárosi Ítéltábla 3.Bf.359/2014/3. számú végzése
5. Fővárosi Törvényszék 25.B.228/2015/13. számú ítélete
6. Fővárosi Ítéltábla 3.Bf.215/2015/7. számú végzése
7. Kúria Bfv.III.553/2017/8. számú végzése
8. Fővárosi Törvényszék 5.B.1528/2017/52. számú ítélete
9. Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.54/2019/10. számú ítélete
10. Terror feljelentés elutasítások
11. Rendőrségi határozat a „Kitekerem a nyakadat” kifejezéssel kapcsolatban